

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/38/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200889
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016200889.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, G., zast.: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-VO-4/2016-PK zo dňa 06. apríla 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/114/2016-90 zo dňa 11. októbra 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-VO-4/2016-PK zo dňa 06. apríla 2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) č. ORPZ-BAV-VO-26-003/2016 zo dňa 14. januára 2016, ktorým žalobcovi, ako príslušníkovi Policajného zboru (ďalej aj ako „PZ“) v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, nebol priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) za obdobie od 01. septembra 2011 do 31. júla 2015.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými

právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 47 zákona č. 73/1998 Z.z.). Nadriadený s personálnou kompetenciou plne zodpovedá za plnenie špecifických úloh stanovených Policajnému zboru, a to na určenom území a v rozsahu svojej pôsobnosti. Na zmeny v bezpečnostnej situácii preto Policajný zbor musí reagovať flexibilne a operatívne prispôbiť svoje vnútorne štruktúry k aktuálnej situácii, aj vzhľadom na konkrétne miesto výkonu služby.

3. Krajský súd zdôraznil, že o rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni podľa § 65 ods. 2 zákona 73/1998 Z.z. rozhoduje minister, ktorý zároveň určuje začiatok, ako aj koniec času služby v jednotlivých dňoch. Podľa čl. 1 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 24/1998 o úprave času služby príslušníkov PZ Slovenskej republiky (ďalej aj ako „nariadenie č. 24/1998“) je pre rovnomerný režim začiatok a koniec času služby policajtov určený na pondelok až piatok od 07:30 hod do 15:30 hod. Úprava v zmysle § 65 ods. 2 uvedeného zákona predstavuje aj ďalší režim, kedy o nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje nadriadený. Z uvedeného vyplýva, že zaradenie policajta predstavuje prvok služobnej disciplíny v komplexnej štruktúre plnenia zákonom stanovených úloh Policajného zboru. Základnou povinnosťou policajta je plnenie si svojich služobných povinností, ktoré boli uložené nadriadenými. Nadriadený s príslušnou kompetenciou zodpovedaná za plnenie stanovených úloh, ktoré plní Policajný zbor v zmysle § 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore. Pre zaradenie príslušníka PZ na konkrétnu funkciu a následné určenie času služby je kritériom vyhodnotenie bezpečnostnej situácie a z nej vyplývajúce plnenie úloh.

4. Krajský súd uviedol, že žalobca bol v priebehu relevantného obdobia zaradený do rovnomerného režimu rozvrhnutia služby. Nadriadený (prvostupňový orgán) určil, že charakter služobnej činnosti žalobcu vyžadoval v relevantnom období výkon štátnej služby aj v noci a v dňoch služobného pokoja. Toto zaradenie upravuje čl. 1 ods. 3 nariadenia ministra vnútra SR č. 22/2008, ktorý upravuje čas služby policajtov zaradených na takých útvaroch, kedy povaha ich služby nevyžaduje nerovnomerné rozvrhnutie, ale vzhľadom na ich osobitosti by nebola postačujúca ani úprava rovnomerného režimu. Podľa tohto ustanovenia začiatok a koniec času služby policajtov v jednotlivých dňoch určí v osobitných prípadoch nadriadený s ustanovovacou pôsobnosťou. Aj keď bol žalobca v relevantnom období zaradený do rovnomerného režimu rozvrhnutia času služby, keďže nadriadený súčasne určil, že jeho služobná činnosť vyžadovala výkon štátnej služby aj v noci a v dňoch služobného pokoja, podľa názoru krajského súdu prvostupňový orgán postupoval v súlade s § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a čl. 1 ods. 3 nariadenia ministra vnútra SR č. 24/1998 v znení nariadenia č. 22/2008. Preto neobstoí námietka žalobcu, že pokiaľ je policajtovi personálnym rozkazom určený rovnomerný čas výkonu služby v týždni (ako bolo aj v prípade žalobcu), bolo povinnosťou nadriadeného dodržiavať všetky ustanovenia vyplývajúce pre rovnomerný čas služby v týždni zo zákona a iných interných predpisov.

5. Dôvodil, že pre právne posúdenie veci bolo rozhodujúce služobné zaradenie žalobcu ako policajta, ktoré bolo vykonané v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami, ako aj internými predpismi. Z týchto predpisov zároveň vyplýva, že čas služby policajtov môže byť upravený aj tzv. osobitným režimom, t. j. upraveným časom služby policajtov zaradených v takých útvaroch PZ, u ktorých povaha služby nevyžaduje nerovnomerné rozvrhnutie, ale vzhľadom na ich osobitosť by nebola pre nich dostačujúca ani úprava tzv. rovnomerného režimu. Štátna služba vykonávaná v dôležitom záujme je činnosť, ktorú vzhľadom na jej závažnosť, rozsah alebo neodkladnosť nemožno zabezpečiť v určenom základnom čase služby v týždni a ktorá sa vykonáva na príkaz alebo so súhlasom nadriadeného. Podľa § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. je v takomto prípade policajtovi, ktorý nemá priznaný príplatok podľa odseku 1 alebo 2 a charakter jeho služobnej činnosti si vyžaduje výkon štátnej služby v noci a v dňoch služobného pokoja, priznaný príplatok podľa počtu skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja vo výške určenej ministrom, najviac však do výšky 100 Eur mesačne. Na takto vymedzený rámec nadväzuje čl. 9 ods. 5 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008, v zmysle ktorého príplatok za nerovnomernosť času služby patrí aj policajtovi, ktorý nemá priznaný príplatok podľa ods. 1 alebo ods. 3 a v priebehu kalendárneho mesiaca vykonával štátnu službu v noci alebo v dňoch služobného pokoja vo výške 2,50 Eur za každú ukončenú, skutočne odslúženú hodinu v noci alebo dňoch služobného pokoja, najviac do výšky 100 Eur mesačne. Takýto režim predstavuje

službu vykonávanú nad základný čas, aj keď formálne môže vykazovať identické znaky nerovnomerného rozvrhnutia základného času služby podľa § 65 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.

6. Krajský súd uzavrel, že žalobca mal nárok v zmysle § 97 zákona č. 73/1998 Z.z. účtovať si príplatok až do výšky 100 Eur. V takomto prípade je podľa krajského súdu nepodstatné, či mu bol príplatok poskytnutý podľa § 97 alebo z dôvodu podľa § 65 zákona č. 73/1998 Z.z. a de facto dostal príspevok v rovnakej výške. Krajský súd preto nemohol konštatovať, že by týmto postupom bolo dotknuté právo alebo právom chránený záujem žalobcu nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle § 2a zákona č. 73/1998 Z.z.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

8. Žalobca podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zruší a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

9. Poukázal na to, že v období od 01. septembra 2011 do 31. júla 2015 slúžil ako policajt v štátnej službe výjazdové služby podľa mesačného plánu výjazdových služieb vydaného prvostupňovým orgánom v rámci riadneho a plánovaného výkonu služby. Výjazdová služba bola vykonávaná nepretržite, a to od 07:00 hod. do 19:00 hod. a od 19:00 hod. do 07:00 hod. niekoľkokrát v mesiaci. V uvedenom období žalobca odslúžil 40 hodín v týždni, i keď v každom týždni iný počet hodín tak, aby v každom mesiaci odslúžil celkový rovnaký počet hodín. Vzhľadom k výjazdovým službám mu plánované služby začínali a končili v rôznom čase a ani dni nepretržitého odpočinku v týždni neprípádali na rovnaké dni. Výjazdová služba bola vykonávaná aj v dňoch služobného pokoja a riadna služba v čase od 07:30 hod. do 15:30 hod. počas pracovných dní. Žalobca tak v jednotlivých týždňoch neodslúžil rovnaký počet hodín, dni nepretržitého odpočinku neprípádali na rovnaké dni a služby neslúžil v pravidelných časoch. Preto zastával názor, že štátnu službu vykonával v nerovnomernom rozvrhnutí základného času v zmysle § 64 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. Zdôraznil, že za predmetné obdobie mu nebol priznaný príplatok za nerovnomerne rozvrhnutý čas služby podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ani mu nebola služba plánovaná v rozsahu 38 hodín v zmysle § 64 ods. 2 uvedeného zákona.

10. Mal za to, že pokiaľ mal stanovenú rovnomernú dĺžku služobného času v týždni, a to v rozsahu 40 hodín podľa § 64 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., jedná sa o striktné vymedzenie času služby za týždeň. Zastával názor, že výnimka v tomto ustanovení „ak ďalej nie je ustanovené inak“ znamená nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas v týždni v rozsahu 38 hodín podľa § 64 ods. 2 uvedeného zákona. Zo skutkového stavu je podľa žalobcu zrejmé, že službu v rovnomerne rozvrhnutom čase nevykonával, a to ani vzhľadom na čl. 1 ods. 2 a 3 nariadenia č. 24/1998, kedy je možné služby určiť aj inak. Dôvodil, že podľa § 65 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. rovnomerné rozvrhnutie základného času služby v týždni je dané vtedy, ak policajt vykonáva štátnu službu tak, že jeho základný čas je splnený. Preto o rovnomerné rozvrhnutie času ide vtedy, ak policajt odslúži presne 40 hodín od pondelka do piatka. Inak ide vždy o nerovnomerne rozvrhnutý čas služby. Výnimkou je čl. 1 ods. 3 nariadenia č. 24/1998 v znení nariadenia č. 22/2008, ktorý umožňuje nariadeným policajtom určiť začiatok a koniec času služby v osobitných prípadoch, ak je to potrebné na zabezpečenie plnenia úloh PZ. V podstate tu ide o tzv. nadčasy a práve túto výnimku si osvojil žalovaný a krajský súd, s čím sa však žalobca nestotožňoval.

11. Za nesprávny považoval záver krajského súdu, podľa ktorého formálne môže osobitne upravený režim vykazovať znaky nerovnomerného rozvrhnutia služobného času, zároveň však žalobcovi patrí nárok na príplatok v zmysle § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že nariadenie č. 24/1998 v čl. 2 ustanovuje výnimky z uplatnenia čl. 1 v dvoch prípadoch, a to ak sú policajti zaradení na pracoviskách s nepretržitým výkonom služby a vzhľadom na povahu služby majú základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne. Žalobca upriamil pozornosť na prvý prípad a s poukazom na skutkový stav zdôraznil, že výkon štátnej služby na útvare žalobcu bol nepretržitý.

Namietal, že túto výnimku opomenul tak žalovaný, ako aj krajský súd. Podľa žalobcu z ustáleného skutkového stavu možno vyvodit' záver, že žalobca nemal žiaden rovnomerný čas služby, v rámci ktorého jeho nadriadený pravidelne určoval zabezpečenie výkonu služby aj v noci a v dňoch pracovného pokoja, ale ide o štandardný prípad vykonávania štátnej služby v rámci nerovnomerne rozvrhnutého času služby. Ak by mal byť čas služby žalobcu rozvrhnutý rovnomerne, musel by odslúžiť 40 hodín týždenne, čo sa však nestalo, a preto sa v jeho prípade jedná o nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas. Mal za to, že znenie čl. 1 ods. 3 nariadenia č. 22/2008 hovorí o osobitných prípadoch, čo predpokladá výnimočnosť, a to najmä pri náhlej potrebe zabezpečenia výkonu štátnej služby mimo základného služobného času. Túto osobitosť nie je možné zaviesť na útvaroch, kde sa služba vykonáva nepretržite, keďže policajti tam vykonávajú službu non-stop, a preto tam žiadny základný čas služby objektívne nemožno zaviesť.

12. Ďalej žalobca namietal porušenie zásady rovnakého zaobchádzania. V tejto súvislosti dôvodil, že obdobná situácia nastala na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava III, kedy riaditeľ tohto útvaru rozhodnutím zo dňa 11. septembra 2015 rozhodol v rovnakej situácii tak, že danému policajtovi bol v zmysle § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby vo výške 100 Eur. Aj v uvedenom prípade bol výkon štátnej služby zabezpečovaný v nepretržitých zmenách a daný policajt mal čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne. Dôležitým aspektom je rovnaké zaradenie policajtov, keďže aj daný policajt a aj žalobca vykonávali výjazdové služby podľa mesačného plánu služieb výjazdových skupín vydaného riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III. S poukazom na zásadu rovnakého zaobchádzania podľa § 2a zákona č. 73/1998 Z.z. mal žalobca za to, že jeho prípad je čo do skutkového stavu a právneho posúdenia identický s uvedeným prípadom, a preto považoval napadnuté rozhodnutia správnych orgánov za diskriminačné. Nestotožňoval sa s názorom krajského súdu a jeho poukázaním na § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko ustanovenia § 97 ods. 3 a § 97 ods. 1 uvedeného zákona sú čo do nároku odlišné.

13. Žalobca tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal ani s poukázaným personálnym rozkazom prvostupňového orgánu č. 356 zo dňa 28. júla 2015, ktorým bol žalobcovi priznaný podľa § 97 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. a čl. 9 ods. 3 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 príplatok za nerovnomernosť času služby v týždni dňom 01. augusta 2015 s odôvodnením, že policajti majú základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca s dĺžkou základného času služby stanovenou na 38 hodín. Mal za to, že táto skutočnosť svedčí v prospech jeho námietok, že výklad právnej úpravy krajským súdom a správnymi orgánmi je neprípustný, pričom právna úprava je stále rovnaká a zmenilo sa len právne posúdenie prvostupňového orgánu.

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

16. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca, ako príslušník PZ, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci nepriznania príplatku za nerovnomernosť času služby.

17. Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so

zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou osobitným zákonom. V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

18. Podľa § 2a ods. 3 zákona č. 73/1998 občan pri vstupe do štátnej služby alebo po jej skončení alebo policajt, ktorý sa domnieva, že jeho právo alebo právom chránený záujem bol dotknutý nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa obrátiť na súd a domáhať sa právnej ochrany ustanovenej osobitným zákonom.

19. Podľa § 2a ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný úrad alebo nadriadený nesmie policajta postihovať alebo znevýhodňovať preto, že policajt uplatňuje svoje práva vyplývajúce zo služobného pomeru.

20. Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje minister; určí aj začiatok a koniec času služby v jednotlivých dňoch. O nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni a ak to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, aj o začiatku a konci času jednotlivé služby pri rovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhoduje nadriadený. Rozhodnutie o spôsobe rozvrhnutia základného času služby v týždni sa vykoná písomne a policajt s ním musí byť oboznámený. Dĺžka jednej nepretržitej zmeny môže byť najviac 12 hodín. Výnimku nad rámec takto stanoveného času v prípadoch špecifických činností ustanoví minister interným predpisom.

21. Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ak to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, je policajt povinný vykonávať štátnu službu nad základný čas služby v týždni, v deň nepretržitého odpočinku v týždni alebo vo sviatok.

22. Podľa § 68 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. štátna služba vykonávaná v dôležitom záujme je činnosť, ktorú vzhľadom na jej závažnosť, rozsah alebo na jej neodkladnosť nemožno zabezpečiť v určenom základnom čase služby v týždni a ktorá sa vykonáva na príkaz alebo so súhlasom nadriadeného.

23. Podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi, ktorý má základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca a charakter štátnej služby vyžaduje jej výkon v nepretržitých zmenách, patrí príplatok do výšky 100 Eur mesačne.

24. Podľa § 97 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. minister môže určiť, ktorému ďalšiemu policajtovi so základným časom služby v týždni rozvrhnutým nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca patrí príplatok do výšky 100 Eur mesačne.

25. Podľa § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi, ktorý nemá priznaný príplatok podľa odseku 1 alebo 2 a charakter jeho služobnej činnosti si vyžaduje výkon štátnej služby v noci a v dňoch služobného pokoja, sa príplatok prizná podľa počtu skutočne odslúžených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja vo výške určenej ministrom, najviac však do výšky 100 Eur mesačne.

26. Policajný zbor je zákonom č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore (§ 1 ods. 1) definovaný ako ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre Policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, než má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce. Preto je prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné

dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony (Zákonník práce) vo vzťahu k plneniu služobných povinností (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/23/2011 zo dňa 27. októbra 2011). Týka sa to aj dôsledného dodržiavania príkazov svojich nadriadených, s čím súvisí aj vyššia miera strpenia ich obsahu, a to napríklad aj vo vzťahu k rozvrhnutiu času služby. Ako správne poukázal krajský súd, služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených okrem iného príkazmi a pokynmi nadriadených. Uvedené závery vychádzajú aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sú z pôsobnosti článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vylúčené spory zamestnancov štátu, ktorých zamestnanie je charakteristické špecifickými činnosťami verejnej správy, jedná sa najmä o ozbrojené sily a políciu (napr. rozsudok ESLP vo veci Pellegrin proti Francúzsku č. 28541/95, nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 403/2011 -23).

27. Spornou otázkou v prejednávanej veci bolo, či mal žalobca rovnomerne alebo nerovnomerne rozvrhnutý čas služby v týždni v jednotlivých mesiacoch v posudzovanom období. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v intenciách podanej kasačnej sťažnosti a v nadväznosti naň aj rozhodnutí žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutia vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že žalobca ako príslušník PZ nemal v posudzovanom období nárok na príplatok za nerovnomernosť času služby podľa § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Kasačný súd tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, zhodne s názorom krajského súdu nevzhliadol ich nezákonnosť.

28. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený v skôr vydanom rozhodnutí v obdobnej veci pod sp. zn. 3Sžk/37/2019 dňa 26. februára 2020, podľa ktorého predpokladom príplatku za nerovnomernosť času služby policajta je skutočnosť, že policajt v zmysle § 97 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. mal základný čas služby v týždni rozvrhnutý nerovnomerne počas celého kalendárneho mesiaca. Nerovnomerné rozvrhnutie základného času služby nie je právnou skutočnosťou, ktorá by vyplývala priamo zo zákona, ale v zmysle § 65 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o nej rozhoduje nadriadený policajta. Toto rozhodnutie o spôsobe rozvrhnutia základného času služby musí byť písomné a policajt s ním musí byť oboznámený. Aj v prejednávanom prípade námietky žalobcu smerujú práve proti rozvrhnutiu základného času služby, ktorý mal žalobca v posudzovanom období preukázateľne rozvrhnutý rovnomerne, pričom jednotlivými rozkazmi prvostupňového orgánu o zriadení výjazdových skupín Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, za účelom včasného, úplného a kvalitného vykonania úkonov na mieste činu a ďalších úkonov a opatrení s tým súvisiacich, boli upravené výnimky z rovnomerne rozvrhnutého služobného času. I keď materiálne podmienky na nerovnomerné rozvrhnutie služby žalobcu síce mohli byť splnené, avšak v danom prípade absentovalo formálne rozhodnutie nadriadeného o nerovnomernom spôsobe rozvrhnutia základného času služby, ktoré má konštitutívny charakter.

29. Z obsahu administratívneho spisu navyše vyplýva, že žalobcovi bol za jednotlivé posudzované mesiace v odôvodnených prípadoch priznaný i príplatok za nerovnomernosť času služby podľa skutočne odslužených hodín v noci a v dňoch služobného pokoja (na základe skutočne odsluženého času mimo základného rovnomerne rozvrhnutého času služby) podľa § 97 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý mu mohol byť poskytnutý až do výšky 100 Eur mesačne. Najvyšší súd v postupe správnych orgánov nevzhliadol ani nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania, a to vo vzťahu k žalobcom poukazovanému rozhodnutiu riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III. Tu treba zdôrazniť, že každá organizačná jednotka Policajného zboru, Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave V nevynímajúc, plní úlohy samostatne, v odlišných podmienkach výkonu služby a osobitnej bezpečnostnej situácie prostredníctvom príslušného nadriadeného, ktorý riadi, organizuje, kontroluje a hodnotí výkon štátnej služby podriadených policajtov (§ 4 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.). Preto pri posudzovaní konkrétneho prípadu rovnomerného a nerovnomerného rozvrhnutia základného času služby v týždni nie je možné poukazovať na zásadu rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch vyjadrenú v § 2a zákona č. 73/1998 Z.z. Rozdielne zaradenie policajtov v rovnomernom alebo

nerovnomernom rozvrhnutí základného času služby v týždni v rovnakom alebo podobnom služobnom zaradení ešte neznamená porušenie zásady rovnakého zaobchádzania. Rovnako s poukazom na 2a ods. 3 uvedeného zákona má policajt právo domáhať sa ochrany pred diskrimináciou na príslušnom súde podaním žaloby podľa antidiskriminačného zákona, čo v prípade žalobcu preukázané nebolo a žalobca podanie antidiskriminačnej žaloby ani neuvádzal.

30. Záverom kasačný súd uvádza, že aj keď sa krajský súd v napadnutom rozsudku nevyjadril k žalobcom poukazovanému rozhodnutiu prvostupňového orgánu č. 356 zo dňa 28. júla 2015, ktorým bol žalobcovi priznaný príplatok za nerovnomernosť času služby v týždni podľa § 97 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. dňom 01. augusta 2015, tento nedostatok nemohol spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Uvedené rozhodnutie prvostupňového orgánu nebolo predmetom súdneho prieskumu a na posudzovanie žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov týkajúcich sa iného časového obdobia nemalo žiadny vplyv.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov a námietkami žalobcu. Najvyšší súd preto kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.